

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Dionysii Carthusiani, luculenta iuxta ac compendiaria in Acta apostolorum exegesis siue commentaria

Dionysius <Cartusianus>

Coloniæ, 1532

VD16 D 1926

Regum. II. continet Cap. XXVIII. Et agitur in eo de regimine populi Israel per regem Daud, & de factis per ipsum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38702

EPITO. EX REG. .I.

& Dauid & exiit Ionathas vestimenta sua & dedit ea
Dauid. Dixit Dauid. Ego sum vir pauper & tenuis.

¶ Cap. xx.

Vno tantummodo gradu, ego & mors diuidimur.
De verbo quod loquuti sumus ego & tu, dominus sit in-
ter me & te usque in sempiternum.

¶ Cap. xxiii.

Propotius fit mihi dominus, ne mittam manum meam
in Christum dominum;

Iustior tu es quam ego. Tu enim tribuisti mihi bona,
ego autem reddidi tibi mala. ¶ Cap. xxvi.

Nunquid non vir tu es, & quis alius similis tui in Israel?
Si dominus incitat te aduersum me, adolef incensum.
Si autem filii hominum, maledicti sunt in conspectu domini.
(verba sunt Dauid ad Saul.)

Dominus retribuet unicuique secundum iusticiam suam
& fidem. Sicut magnificata est anima tua hodie in o-
culis meis, sic magnificetur anima mea in oculis domi-
ni, & liberet me de omni angustia.

Cap. xxix.

Viuit dominus quia rectus es tu, & bonus in conspectu
meo, & exitus tuus & introitus tuus mecum, & non in-
ueni in te quicquam mali ex die qua venisti ad me us-
que nunc, sed satrapis non places.

Cap. xxx.

Aequa pars erit ascendentis ad praelium, & remanen-
tis ad sarcinas & similiter diuident.

Cap. xxxi.

Arripuit Saul gladium suum & irruit super eum. Quod
cum vidisset armiger eius irruit etiam ipse super gladi-
um suum, & mortuus est cum eo.

¶ Regum. II. continet Cap. XXIII.
Et agitur in eo de regimine populi
Israel per regem Dauid, & de factis
per ipsum.

¶ Caput primum.

S f

Agitta Ionathæ nunquam rediit retrorsum, & gladius Saul non est reuersus inanis.

Saul & Ionathas amabiles & decori in vita sua, in morte quoque non sunt diuisi. Aquilis velociores, Leonibus fortiores.

Quomodo ceciderunt fortes in prælio, & perierunt arma bellica?

Dolco super te frater mi Ionatha decore nimis, & amabilis super amorem mulierum. Sicut mater unicū amat filium ita te diligebam.

¶ Cap. ij.

Porro Asah el frater Ioab cursor velocissimus fuit quæ si vnus ex capreis.

Num vsque internationem tuus mucro desquirit? An ignoras quod periculosa sit desperatio?

¶ Cap. iij.

Dauid erat proficiens, & semper seipso robustior. Adduxit Ioab Abner filium Ner seorsum, vt loqueretur ei in dolo, & percussit eum in inguine & mortuus est. Plangens Dauid Abner, ait. Nequaquam vt mori solent ignaui mortuus es Abner. Manus tuæ non sunt ligatæ, & pedes tui non sunt compedibus aggrauati, sed sicut solent cadere coram filiis iniquitatis corruisti.

¶ Cap. v.

Diuisit dominus inimicos meos coram me, sicut diuiduntur aquæ.

¶ Cap. vi.

Dauid percutiebat in organis, & ludebat totis viribus coram domino,

Dixit Dauid. Ludam & vilior siam plus quam factus sum, & ero humilis in oculis meis. ¶ Cap. viij.

Quis ego sum domine deus, quæ adduxisti me hucusque. Tu enim scis seruum tuum domine deus meus. Incipe ergo & benedic domui serui tui, vt sit in sempiternum coram te.

Filii Dauid sacerdotes erant. ¶ Cap. ix.

Quis ego sum seruus tuus, quoniam respexisti super canem

EPITOM. EX REG. II.

mortuum similem mei,

Miphiboseth filius Ionathæ claudus erat utroq; pede
& habebat filium puulum nomine Mycha.

¶ Cap. x.

Esto vir fortis, & pugnemus pro populo nostro. Do-
minus autem faciet quod bonum est in conspectu suo.
(Dixit Ioab ad Abisai.)

Cap. xi.

Non te frangat ista res. Varius ē enim exitus belli, &
nunc hunc nunc illum gladius consumit.

Cap. xij;

Quare cōtempstisti v̄bum dñi, v̄ faceres malū corā eo?
Dixit Dauid. Propter infantem dum adhuc viueret ie-
iunavi & fleui, nunc autem quia mortuus est, quare ieiu-
no? Nunquid potero reuocare eum? Ego v̄ adam ma-
gis ad eū, ille vero non reuertet ad me.

Cap. xij.

Genuit Bethsabæe filium, & vocauit nomen eius Salo-
mon, Et dñs direxit eum. Misitq; in manu Nathan pro-
pheta, & vocauit nomen eius, amabilis domino.

Filiæ Dauid regis, veste talari utebantur.

Cap. xiiij

Omnes morimur & quasi aquæ dilabimur in terram
quæ non reuertentur. Nec vult deus perire aīam, sed
retractat cogitans ne penitus percat qui abiectus est.

Porro sicut Absalon vir pulcher non erat in omni I-
srael. A planta pedis vsque ad verticem capitis, non
erat in eo vlla macula, Et quando tondebatur, ponde-
rabat capillos capitis sui ducentis siclis argenti. Seme-
autem tondebatur ī anno quia grauabat eum cæsaries.

Cap. xv.

Dominus faciat tecum misericordiam & veritatem,
quia ostendisti gratiam & fidem.

¶ Dixit Dauid. Si inuenero gratiā in oculis domini re-
ducat me. Si autem dixerit, non places, præsto sum.

Faciat quod bonum est coram se.

Cap. xvi

D. BIONY. A RICK. CART.

Cap. xvi.

Dixit Dauid. Dimitte Semei vt maledicat mihi, si forte respiciat dominus afflictionem meam, & reddat mihi bonum pro maledictione hac.

Consilium Achitophel erat, quasi quis consuleret deū.

Cap. xvii.

Amasam constituit Absolon super exercitum p Ioab. Erat autem Amasa filius Abigail, filia Naas (Nota qd pater Dauid habuit tria nomina, scilicet Iesse, Isai, & Naas. Hic dicitur Naas)

Cap. xviii.

Cum ingressus fuisset mulus Absalon subter condēsam quercum, adhæsit caput eius quercui, & illo suspenso mulus pertransiit. Tulit ergo Ioab tres lanceas & infixit in corde Absalon.

Fleuit Dauid filium suum Absolon, & ait. Fili mi Absolon, absolon fili mi. Quis mihi tribuat vt ego moriar p te o Absolon fili mi, fili mi Absolon

Cap. xix.

Porro rex operuit caput suum, & clamabat, voce magna. Absolon &c.

Dixit Ioab ad Dauid. Diligis odientes te & odio habes diligentes te.

Tu domine posuisti me seruū tuum inter conuiuas mē sę tuę. Erat autem Bercellai Galaadites senex valde id est, octogenarius.

Cap. xx.

Dixit Ioab ad Amasam. Salue mi frater, Et tenuit manu dextera mentum Amasę quasi osculans eum, percussitque eum in latere, & effudit intestina eius.

Cap. xxii.

Dixit Dauid filius Isai, dixit vir cui constitutum est de Christo dei Iacob, egregius psaltes Israel, spiritus domini loquutus est per me, & sermo eius per linguam meam.

Banaias filius Ioiadę percussit duos leones Moab. Percussit quoque leonem in medio cisternę, & interfecit virum Aegyptium dignum spectaculo. Cumque descē

EPITOME EX REG. TER.

disset ad eum in virga, vi extorsit hastam de manu eius, & interfecit eum hasta sua. Fecitque eum Dauid sibi auricularium a secreto.

Cap. xxiiiij.

Dedit Ioab numerum descriptionis populi regi. Et inuenta sunt de Israel octingenta milia virorum fortium. De Iuda autem centum quinquaginta milia pugnatorum.

Dixit Dauid. Peccaui valde in hoc facto, sed precor domine vt transferas iniquitatem serui tui, quia scire egi nimis

Dixit Dauid. Coartor nimis. Sed melius est mihi incidere in manus domini, multę enim miserationes eius sunt quam in manus hominum.

Dixit Dauid ad dominum, cum vidisset angelum cedentem populum. Ego sum qui peccaui. Isti qui oues sunt quid fecerunt? Vertatur obsecro manus tua contra me, & contra domum patris mei.

Regum. III. habet Cap. XXII. Et agitur in eo de morte Regis Dauid: Et de successione, regimine & gestis Salomonis, aliorumque Regum Iuda & Israel.

Caput. I.

Dixit Dauid ad Salomonem. Tu nosti quę fecerit mihi Ioab, quę fecerit duobus principibus exercitus Israel Abner & Amase quos occidit & effudit sanguinem belli in pace, & posuit cruorem belli in baltheo quod erat circa lombos suos, & in calciammento suo. Non ergo deduces canticum eius pacifice ad inferos.

Petitionem vnā precor a te, ne confundas faciem meam. Venit Bethsabee ad regem Salomonem, & surrexit rex in occursum eius, adorauitque eam, & sedit super thronum suum.